

faktisk de af Hjemmearbejderne, som vi har haft mest Medlidenhed med, være afskaaret fra at arbejde hjemme. Det er ikke Folk, der har saa stor Lejlighed, at de kan have tre Lokaler til deres Bedrift. Jeg takker da Finansministeren og derigennem Administrationen for, at man har ment at kunne gaa med til at frafalde Kravet om tre Lokaler, naar den paagældende ikke har udover to fremmede Arbejdere, altsaa naar det er en ganske lille Bedrift. De paagældende skal selvfølgelig være underkastet det almindelige Sundhedstilsyn, Fabriktilsyn o. s. v., saaledes at der er Sikkerhed for, at Lokalerne er i Orden, som de bør være, men de er fritaget for saa skrappe Fordringer til Lokaler. Det vil altsaa sige, at der bevares i Virkeligheden en Slags smaa Hjemmefabrikker, hvis Arbejderstab kun maa udgøre to fremmede Arbejdere. Ogsaa paa dette Omraade har der i Udvalget været Enighed om, at Grænsen er ret vanskelig at trække, og vi ønsker det ganske vist opfattet paa en noget lempelig Maade, men vi ønsker dog ikke, at der skal fares med Lempe, hvor vi skønner, at der gaas for vidt. Naar en Mand erhverver sit Tobakskort, er det dermed givet, at han har Lov til selv med Hustru og den allernærmeste Familie eller Husstand at drive denne Virksomhed, og saa maa han tillige tage et Par Arbejdere derudover, men det er ikke Udvalgets Tanke, at vedkommende skal kunne samle hele Familien sammen, ogsaa naar den ikke har noget med Husstanden at gøre, saaledes at man tager Fætre og Kusiner med, ja, maaske langt ud i 3die eller 4de Led, og siger: De hører til Familien, det er ikke fremmede Arbejdere. Det er ikke vor Tanke, at der ad den Vej skal kunne skabes en Slags Storindustri, det er vor Tanke, at det skal kunne fortolkes, efter som Forholdene er. Hvis der til Husstanden hører et Menneske, som maaske ikke er af den nærmeste Familie, men har boet der Aaringer igennem, skal et saadant Menneske betragtes som faktisk hørende til Husstanden. Paa den anden Side ønsker vi, selv om der kan mødes med 30—40 Fætre og Kusiner, ikke, at disse skal betragtes som hørende til Familien i den Forstand, det her drejer sig om. Hvorledes den højtærede Finansminister med sin Administration vil drage disse Grænser, overlader vi til dem, de maa se at handle efter bedste Skøn i de enkelte Tilfælde. Det, vi har ønsket at værne om, er, at der kan sidde enkelte og ar-

bejde paa ærlig, redelig og hygiejnisk forsvarelig Maade i Hjemmet, Folk, som maaske af en eller anden Grund ikke kan gaa ind paa en Fabrik, og hvis Forhold er saaledes, at de kan gøre det akkurat lige saa godt i Hjemmet. Men vi har ikke paa nogen Maade tænkt os derigennem at skabe en Slags Storindustri ved Siden af de Fabrikker, som er inde under den almindelige Lovgivnings Regler.

Foruden disse to Hovedpunkter har der været nogen Tale om Ændring af Efterbeskatningsreglerne. Jeg skal ikke opholde mig videre derved, der er ikke sket nogen nævneværdig Forandring deri. Som det vil ses, er der gennem et Ændringsforslag og en Udtalelse i Betænkningen gjort et Forsøg paa nærmere at afgrænse Kravene om Efterbeskatning. Jeg skal blot nævne et enkelt Eksempel, men i øvrigt ikke komme ind paa det. Der staar i en af Lovforslagets Paragraffer noget om, at af Varer, som er afsat efter 4. Oktober 1921, svares Efterbeskatning af den Del, som overstiger, hvad den paagældende Virksomhed i et tilsvarende Tidrum har afsat af samme Art i April Kvartal 1921. Jeg ønsker at opholde mig lidt ved dette Ord „Art“ for at vise, hvorledes vi er inde paa at fortolke Bestemmelsen — jeg skal ellers ikke komme ind paa Enkeltheder. Naar f. Eks. en Mand, som har solgt, skal vi sige, 100 Kasser „Crown“ og 100 Kasser „Times“ — for at nævne enkelte bekendte Mærker —, og det viser sig, at han i det tidligere Kvartal har solgt 200 Kasser „Crown“, men ingen „Times“, vil vi ikke have Ordet „Art“ opfattet saaledes, at dette er Varer af forskellig Art. Han skal have Lov til at sælge det samme Kvantum; selv om det ikke er nøjagtigt samme Mærker, saaledes som man vil sige, at det til Tider har været fortolket. Meningen er kun, at naar han har drevet sin Cigarforretning med denne Omsætning, maa han selv om, hvilke Arter eller Mærker Cigarer det er, og det er den samlede Omsætning, der lægges til Grund for Efterbeskatningen. Der er Tale om Handel med Raatobak, med Cigarer og med Røgtobak, men ikke om de enkelte Arter eller Mærker indenfor disse store Kategorier.

Da jeg før talte om Afgiftsbestemmelserne, skulde jeg have nævnt, at der har været Samraad med den højtærede Minister om Muligheden for at nedsætte Afgiften paa indenlandsk Tobak fra 50 til 20 Ø. pr. kg. Der er fra alle Sider Enig-